

<http://physicsweb.org/article/news/9/5/14>

2005/05/23

مبارزه با واگیری‌ها ی بیمارستانی

بیشتر آدم‌ها، وقتی از بیمارستان بیرون می‌روند حال شان بهتر از وقتی است که وارد بیمارستان می‌شوند، اما بعضی‌ها طی مدتی که در بیمارستان می‌مانند دچار بیماری‌ها بی‌مثیل ام آراس‌ای [1] می‌شوند. کار مشترک یک فیزیک‌پیشه ی ایالات متحده و دو واگیرشناس سوئدی به نتایجی انجامیده که شاید در آینده به کاهش چنین رخدادها بی‌بینجامد [2].

فردریک لیلیپرس [3] از مؤسسه کارلینسکا [4] و دانشگاه سُنکهلم [5]، پیرهلمه [6] از دانشگاه میشیگان [7]، ویهان گیسکه [8] از مؤسسه کارلینسکا، داده‌ها ی مربوط به 295 بیمار بستری در ناحیه سُنکهلم طی 2001 و 2002 را بررسی کردند. آن‌ها یک شبکه ی تماس تعریف کردند، که در آن دو بیمار در تماس با هم تعریف می‌شوند اگر هم‌زمان در اتاق مشترک ی بوده باشند.

هلمه به فیزیکس وب [9] گفت: "در مدل‌ها ی سنتی ی واگیرشناختی فرض می‌شود مردم به‌طور تصادفی و یک‌نواخت با هم برخورد می‌کنند. بررسی ی ما نوع کاملاً جدیدی از مدل‌سازی در واگیرشناستی است، که در آن ساختار تماس افراد هم در نظر گرفته می‌شود. شبکه‌ای که ما بررسی یش کرده ایم، با اختلاف زیاد بزرگ‌ترین شبکه‌ی تماسی است که تا کنون بررسی شده، و این نتیجه که آستانه ی واگیری برای بعضی بیماری‌ها مثل ام آراس‌ای و سل کمتر از چیزی است که از مدل‌ها ی سنتی ی واگیرشناختی به دست می‌آید جدید و غیرمنتظره است."

این دانش‌پیشه‌ها می‌گویند ممکن است در آینده کار شان به راه‌ها ی بهتری برای آشکارکردن و کنترل واگیری‌ها در مؤسسه‌ها ی بهداشتی بینجامد. ضمناً بنا دارند پیش‌بینی‌ها ی مدل شان را با داده‌ها ی تاریخی مقایسه کنند.

- [1] MRSA
- [2] q-bio.OT/0505020
- [3] Fredrik Liljeros
- [4] Karolinska
- [5] Stockholm
- [6] Petter Holme
- [7] University of Michigan
- [8] Johan Giesecke
- [9] PhysicsWeb